

Ο ΦΙΛΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ από τότε που συστήθηκε το Ελληνικό Κράτος έπαιξε σημαντικό ρόλο στη διαφύλαξη της Πατριδας μας από εχθρούς που απειλούν την Εθνική και Πολιτιστική της υπόσταση. Ο Φιλελληνισμός στα τέσσερα μαύρα εκατόχρονα της τουρκικής σκλαβιάς έπαιξε τον πρώτο σημαντικό ρόλο στην ανάσταση του Γένους. Οι Φιλέλληνες, φιλελεύθεροι αστοί και διανοούμενοι, βιώθησαν την Επανάσταση με χρηματικές εισφορές, με αποστολή πολεμικού και άλλου υλικού, με αυτοπρόσωπη συμμετοχή στον Αγώνα και με πιέσεις στις κυβερνήσεις τους να τηρήσουν ευνοϊκή στάση απέναντι στους Έλληνες, τους κληρονόμους ενός τόσο μεγάλου παρελθόντος. Τώρα θα μου πείτε, πως μας ήρθαν μέρα Μαγιού όλα αυτά τα ζιφερά και φωτερά της Επανάστασης του Εικοσιένα;

ΣΑΝ ΣΗΜΕΡΑ πέθανε ο Βίκτωρ Ουγκώ, ο μεγάλος αυτός φιλέλληνας, που τα ποιήματά του έπαιξαν σημαντικό ρόλο στον Εθνικό Εεστικωμό του Γένους. Σαν σήμερα το 1885, οι είκοσι Δήμαρχοι του Παρισιού, συνόδευαν ως την αψίδα του Θριάμβου το σκήνωμα του Βίκτωρα Ουγκώ. Όλη την ημέρα, ένα τεράστιο πλήθος παρέλασε πλάι από το φέρετρό του. Τη νύχτα, κάτω από το φως των λαμπτήρων και τις αμέτρητες δάδες, το ίδιο τεράστιο πλήθος συνιθείτο ακόμη, περιμένοντας να ξημερώσει για να πραγματοποιησει την πορεία προς το Πάνθεον. Ήταν, έλεγε ο Μωρίς Μπαρόζ, «η ανθρωπότητα γύρω από ένα φέρετρο». Η Γαλλία τι-

μούσε κάποιες φορές τους ποιητές της. Όμως δεν υπήρξε ποτέ άλλοτε παράδειγμα μιας τέτοιας αποθέωσης.

ΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ του Ουγκώ είναι γεμάτα από έναν ένθεο, δραματικό φιλέλληνισμό. Όταν έγραψε το πρώτο του έργο «Ιρταμένη», σημείωσε: «Θέλω να γίνω Σατωμπριάν ή τίποτε». Ο Σατωμπριάν ήταν ο μεγαλύτερος λάτρης του Αρχαίου Ελληνικού πνεύματος. Ο Βίκτωρ Ουγκώ μιλώντας για τις αρχαίες Αμφικτιονίες και ονειρευόμενος την παγκόσμια ει-

Η ΠΟΙΗΣΗ αυτή του Ουγκώ για την Ελληνική Επανάσταση ενέπνευσε όλους τους διανοούμενους της Ευρώπης να παρακολουθούν με πάθος τον Αγώνα των Ελλήνων για Ελευθερία. Όλα τα ποιήματα του Ουγκώ για την Επανάσταση περιέχονται στη νέα συλλογή του Les Orientales και μεταφράστηκαν στα Ελληνικά, όπως «Το Ελληνόπουλο», «Ο Κανάρης», «Ενθουσιασμός» και «Ναυαρίνο». Τούτο το τελευταίο θυμίζοντας στους Γάλλους την ήπτα του Περσικού στόλου στη Σαλαμίνα, φέρει σαν προμετωπί-

Σε Ένδειξη Ευγνωμοσύνης

ρήνη είπε: «Ότι σχεδίασε η Ελλάδα αξέιται να το τελειώσει η Γαλλία». Ο Henri Chabrol προλογίζοντας τα ποιητικά «Άπαντα» του Ουγκώ είπε: «Αφού ξαράξεται μαζί με όλη την Ευρώπη, ένα μακρινό ψίθυρο: έπειτα από σκλαβιά αιώνων οι Έλληνες, απόγονοι του Περικλή, του Αισχύλου, του Σοφοκλή, του Πλάτωνα, της Αθήνας, μητέρας των επιστημών, των τεχνών και της ελευθερίας, ξεσηκώθηκαν εναντίον των Τούρκων». Οι φιλέλληνες για στίχοι του Ουγκώ αντηχούν σε όλα τα Παρισινά σαλόνια.

δα την κραυγή από τους Πέρσες του Αισχύλου: «Άλλοιμονο! Άλλοιμονο! Τα πλοία μας έχουν καταστραφεί». Όλα τούτα τα ποιήματα, γεμάτα από έναν ένθερμο, δραματικό Φιλέλληνισμό, όλο έξαρση και ορμή, είναι γραμμένα ανάμεσα στο 1827-1828. Η ποίησή του αυτή που είναι εμπνευσμένη απευθείας από τον Εθνικό Εεστικωμό, έπαιξε το θετικό της ρόλο, όταν η Ελλάδα αναζητούσε από τους ξένους την Αναγνώριση των Δικαιών Ιστορικών και Εθνικών διεκδικήσεών της και το δικαίωμα να επαναπο-

κτήσει την Ελευθερία της.

Ο ΑΠΟΗΧΟΣ του θανάτου και του Έργου του υπήρξε βαθύς, μεγάλος και διαρκής στους Πνευματικούς Νεοελληνικούς κύκλους. Ο Ουγκώ υπήρξε ένας από τους άμεσους ποιητές που με το έργο του, άλλα κυρίως με την επιβλητική χρησιμοποίηση του λεκτικού πλούτου της δημοτικής, χάρισε στα Νεοελληνικά Γράμματα μια γόνιμη Ουγκική γεύση. Τα δύο μεγάλα πεζογραφικά του έργα: «Η Παναγία των Παρισίων» και «Οι Άθλιοι», συχνά μεταφράστηκαν, διαβάστηκαν, αγαπήθηκαν, έγιναν ανάγνωσμα για μεγάλα λαϊκά στρώματα. Οι ήρωες και οι ηρωίδες του έγιναν πρότυπα αγαπητά ή αρνητικά στο σόμια και τις παραδόσεις του Ελληνικού Λαού: Ο Γιάννης Αγιάννης, Η Φαντίνα, Η Τιτίκα, Ο Μάριος, Ο Ιαβέρης και άλλα. 125 ολόκληρα χρόνια μετά το θάνατό του και παραμένει μέχρι σήμερα: Ο Ουγκώ ο Ορφανοπότης. Ο Ουγκώ ο Φιλέλληνας. Ο Ουγκώ ο Ποιητής. Ο Ουγκώ ο Ανθρωπος με όλα τα αντιμαχόμενα μέσα του σποιχεία και πάνω από όλα, τη ζωντανή παλλόμενη, αισθηση της κοινής ανθρώπινης μοίρας που θα έπρεπε και θα μπορούσε να ανθίσει μέσα στο απέραντο θερμοκήπιο μιας Πανανθρώπινης Ειρήνης.

ΤΟ ΣΥΝΤΟΜΟ τούτο αφιέρωμα στο μεγάλο αυτό τέκνο της Γαλλίας, τον υμνητή του Αγώνα του Εικοσιένα, ας είναι μια ταπεινή ένδειξη ευγνωμοσύνης ενός λάτρη του Γαλλικού Πνεύματος που θα το θεωρούσε τιμή του να αποκαλέσει τη Γαλλία «Πατρίδα της εκλογής» του, όπως εκείνη αποκαλείται «Παιδί της Ελλάδας».

Διευρύνει τους «ορίζοντές» του το ρωσόφωνο περιοδικό «Ελλάδα»

Μόσχα. - Νέους δρόμους συνεργασίας ανοίγει το ρωσόφωνο περιοδικό «Ελλάδα», που σε λίγες ημέρες η συντακτική του ομάδα εγκαινιάζει και τον ελληνορωσιακό διαδικτυακό κόμβο www.ellada-russia.ru (και gr), με σκοπό την αναβαθμισμένη ενημέρωση, την κάλυψη όλου του φάσματος των ελληνορωσικών και κυρδιρωσικών σχέσεων, αλλά και την προβολή υπηρεσιών και προϊόντων από Ελλάδα και Κύπρο.

Το περιοδικό, με εκδότη διευθυντή τον Θανάση Αυγερινό, εκδίδεται στη Μόσχα, ανελλιπώς από την άνοιξη του 2007. Κυκλοφορεί, πλέον, με 112 σελίδες, κατ' ελάχιστον, και τιμάς 20.000-25.000, σε 5 εκδόσεις ετησίως, όπως αναφέρεται σε σχετική ανακοίνωση του περιοδικού.

Το νέο τεύχος του περιοδικού, δεύτερη τακτική έκδοση για φέτος, που ήδη είναι έτοιμο και θα κυκλοφορήσει αρχές Ιουνίου, συμπεριλαμβάνει άρθρα και συνεντεύξεις του Ρώσου υπουργού Εξωτερικών Σ.Λαβρόφ, του υφυπουργού Εξωτερικών Σ.Κουβέλη, όπως και αφιερώματα στην επίσκεψη του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου στη Ρωσία και στα 65 χρόνια της Νίκης,

με συνέντευξη του Μ.Γλέζου. Θα υπάρχουν, επίσης, άρθρα-αφιερώματα στην Κρήτη, την Πάτμο, τον Πόρο, την Κεφαλονιά, το εθνικό πάρκο του Ακάμα, την Αμμόχωστο, για τις επενδυτικές ευκαιρίες στην Κύπρο, τις ενάλιες αρχαιότητες και πολλούς άλλους παραδοσιακούς προορισμούς και προϊόντα.

Η ρωσόφωνη «Ελλάδα» διανέμεται δωρεάν στις πτήσεις της Aegean Airlines και το 'check in' της Cyprus Airways από Μόσχα προς Ελλάδα, Κύπρο και αντιστρόφως, στις αίθουσες 'business' τριών αεροδρομίων της Μόσχας, σε κλαδικές εκθέσεις και εκδηλώσεις, Πρεσβείες και Προξενεία Ελλάδος, Κύπρου, Ρωσίας στις τρεις χώρες, σε παραμφερείς υπηρεσίες και φορείς, πλήθος εταιρειών ελληνικών και κυριακών συμφερόντων κ.ά. Το δίκτυο διανομής διαρκώς διευρύνεται, επιδιώκο-

ντας να καλύψει όλο και μεγαλύτερο κοινό και επιλεγμένες ομάδες των 'ρωσόφωνων ελίτ' σε χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης (Ουκρανία, Λευκορωσία, Καζακστάν κλπ.).

Υπέκυψε ο δημοσιογράφος και πρώην πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Μελβούρνης Χρ. Μουρίκης

Αυστραλία- Έπειτα από μακρά αλλά γενναία και αξιοπρεπή μάχη με τον καρκίνο υπέκυψε τελικά σήμερα ο παλαιόμαχος και διαπρεπής ομογενής δημοσιογράφος και πρώην πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Μελβούρνης Χρήστος Μουρίκης.

Ο γνωστός ομογενής, που έφυγε σε ηλικία 77 ετών, γεννήθηκε στην Κεφαλονιά και μετανάστευσε στην Αυστραλία το 1954.

Αρχικά εγκαταστάθηκε στο Σίδνεϊ όπου και εργάστηκε ως λιμενεργάτης. Αυτή του η απασχόληση ήταν και μοιραία για την ζωή του. Ο αμίαντος που φόρτωνε στα πλοία "σφήνωσε" στους πνεύμονές του και σιγά-σιγά αλλά ύπουλα τον σκότωσε, όπως είχε σκοτώσει νωρίτερα τον αδελφό του και πολυάριθμους άλλους λιμενεργάτες-και όχι μόνο.

Ο Χρήστος Μουρίκης υπήρξε συνιδιοκτής του «Νέου Κόσμου» και από τους πλέον δυναμικούς δημοσιογράφους που γνώρισε ποτέ η ομογένεια της Αυστραλίας. Είχε άποψη και δεν δίσταξε να την διατυπώνει μετά παραρησίας και δυναμισμού. Διετέλεσε επίσης και πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Μελβούρνης και Βικτωρίας.